ἧκε ἐς ἀγῶνα φέρων· ἥμονες οἱ ἀκοντισταί, ἀπὸ τοῦ ἱέναι [illegible]

ἄπυρ(ον)· ἀνάθεμα τι ἢ ποικίλ(ον) ἢ τετορν(ευ)μένον

κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα
ἧκε φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν.
ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γὰρ ὅσον προὐβέβηκας ἁπάντων,
ἠδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ἀκοντίσμασιν

παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τοῦ Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω

Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος

λῦτο δ' ἀγών· [illegible]

[illegible]

ᾕρει πανδαμάτωρ. ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα
Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ·
ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα.
ἀνδρῶν τε πτολέμους. ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν·
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος. ἄλλοτε δ' αὖτε
ὕπτιος. ἄλλοτε δὲ πρηνής. τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός. οὐδέ μιν ἠὼς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε.
ἀλλ' ὅ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν.
τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα μενοιτιάδαο θανόντος.
αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο. τὸν δέ τ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα. τοῖο δ' ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ. φῶτ' ἐλεαίρων
καὶ τεθνειότα περ. περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
χρυσείῃ. ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
ὣς ὃ μὲν ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων.
τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες.
κλέπτειν δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον ἀργειφόντην.
ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑήνδανεν. οὐδέ ποθ' ἥρῃ.
οὐδὲ ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρῃ.
ἀλλ' ἔχον. ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο ἴλιος ἱρή.
καὶ πρίαμος καὶ λαὸς. ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης.
ὃς νείκεσσε θεάς. ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο.

[illegible]

[illegible]

+ τὴν δ' ᾔνησ' ἥ οἱ πόρε· παρὰ τὸ... ἀντὶ τοῦ... ὁμοίως καὶ τάχα μαχλοσύνης ...

ἢ ἀθετητέος ... μαχλοσύνην ... οὐ νύ ποθ' ὑμῖν ... ἀπὸ κοινοῦ ...

ἐν πυρὶ κήαιεν· οὐ μόνον οἱ ... ἀλλὰ καὶ οἱ ... πατρίδος·—

ἣ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε

τὴν δ' ᾔνησ' ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.

ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς·

καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

σχέτλιοί ἐστε θεοὶ δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν (ἢ οὐ νύ ποθ' ὑμῖν)

Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων.

τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα σαῶσαι.

ἧ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν. καὶ μητέρι. καὶ τέκεϊ ᾧ.

καὶ πατέρι Πριάμῳ. λαοῖσί τε. τοί κέ μιν ὦκα

ἐν πυρὶ κήαιεν. καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν. (οὐ κατὰ ... ἢ παραλλήλου ... κτερίσειε)

ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν.

ᾧ οὔτ' ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι. οὔτε νόημα

γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι. λέων δ' ὣς ἄγρια οἶδεν.

ρϛ

ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ

εἴξας (πεισθείς) εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν. ἵνα δαῖτα λάβῃσιν.

ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν. οὐδέ οἱ αἰδὼς

γίγνεται. ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.

μέλλει μέν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι. (ἀντὶ τοῦ ἔοικεν)

ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον. ἠὲ καὶ υἱόν.

ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε.

τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.

αὐτὰρ ὅ γ' Ἕκτορα δῖον. ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα.

ἵππων ἐξάπτων. περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο

ἕλκει. οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον. οὐδέ τ' ἄμεινον.

μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθέωμέν οἱ ἡμεῖς. (ἀρίστῳ· νεμεσσηθῶμεν· ἀντὶ τοῦ ...)

κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων. (ἐπιθυμῶν)

ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ· ὁ ἐστὶ ... περιστάσει διόπερ οὐκ ἔστι ζητητέον τὴν ὑπακοήν ... ὁ γὰρ λόγος ... τὴν δύναμιν καὶ τὴν θυμὸν ... ἀρχὴν ... ὁ λόγος ... τὴν δύναμιν καὶ τὴν θυμὸν κατὰ τὴν ἀρχὴν ...·—

ἐπὶ μῆλα

γίνεται ἥ τ' ἄνδρας· ἀθετεῖ ... ἐκ τῶν Ἡσιόδου μεταθεὶς ... τὸν λόγον καὶ γὰρ ... ἀνθρώπους ... ὅτι ... παραμυθητικὸς ... ποτὲ μὲν ... ποτὲ δὲ ... οὐδέ οἱ αἰδὼς καὶ ὅμηρος ὁ λόγος·

ἠδ' ὀνίνησι. ... ἡ δὲ ... αἰδὼς ... δύναται ... ὠφελεῖ·—

ἠὲ κασίγνητον ἠὲ ὁμογάστριον

> ἠὲ κασίγνητον· ... κασίγνητος ... ὁμογάστριος ...

... ἑτέρου·

ἕκτωρ μὲν θνητός τε· τοῦτ' ἐν ἐνίοις [illegible] καὶ [illegible] ἐστ' [illegible] αὐτ' εἰ ἡ γυναῖκα [illegible] καὶ θνητ' [illegible] ἕκτωρ μὲν θνητός θνητῇ [illegible] μαζόν [illegible] θεὰ τὸ γυναῖκα ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible] ἀντὶ [illegible] καὶ [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]:—
ἕκτωρ μὲν θνητός τε: ἡ διπλῆ ὅτι ἀντὶ τοῦ γυναικὸς μαζὸν ὁ μηρίων [illegible]:—

τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος ἥρη·
εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος ἀργυρότοξε·
εἰ δὴ ὁμὴν ἀχιλῆϊ καὶ ἕκτορι θήσετε τιμήν·
ἕκτωρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
αὐτὰρ ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος· ἣν ἐγὼ αὐτὴ
θρέψά τε καὶ ἀτίτηλα· καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
πηλέϊ· ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
πάντες δ' ἀντιάασθε θεοὶ γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα· κακῶν ἕταρ' αἰὲν ἄπιστε·
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς·
ἥρη· μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν·
οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ ἕκτωρ
φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν· οἳ ἐν ἰλίῳ εἰσίν·
ὣς γὰρ ἐμοί γ'· ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων·
οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·
λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς·
ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν· οὐδέ πῃ ἔστι
λάθρῃ ἀχιλλῆος θρασὺν ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν θέτιν ἆσσον ἐμεῖο·
ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος· ὥς κεν ἀχιλλεὺς
δώρων ἐκ πριάμοιο λάχῃ· ἀπό θ' ἕκτορα λύσῃ·
ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
μεσσηγὺς δὲ σάμου τε καὶ ἴμβρου παιπαλοέσσης
ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη·

ὅσον ἐπὶ τῇ [illegible] ἐρίσει:

τί εἰ [illegible] [illegible] κτείν:

ὅτι [illegible]

ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν· [illegible] στίχοι [illegible] [illegible] οὐ γὰρ [illegible] [illegible] τὸ [illegible] μὲν [illegible] [illegible] ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν [illegible] τὸ οὐδὲ [illegible] τὸ δὲ [illegible] κλέψαι μὲν [illegible] λάθρῃ ἀχιλλῆος

ἦ γάρ οἱ αἰεὶ [illegible] [illegible] ἀντὶ [illegible] μήτηρ· μὴ [illegible] [illegible]

ἀλλ' εἴ τις καλέσειε· ὅτι [illegible] ἶρις [illegible] ὅτε ἀχιλλεὺς [illegible]
θεῶν θέτιν ἆσσον ἐμεῖο: [illegible] θεῶν [illegible] [illegible] [illegible] γενικὴ γάρ ἐστι [illegible] ὀνόματος τοῦ θεός:—
ὣς ἔφατ' ὦρτο δὲ ἶρις: ὅτι [illegible] διὰ [illegible] τοῦ μαρτυρίου:—

ἐς βυσσὸν ὄρουσε: [illegible]

ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας: [illegible]

ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα: [illegible]

εἵαθ' ὁμηγερέες: [illegible]

φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ: [illegible]

ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν·
ἥ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμμεμαυῖα
ἔρχεται, ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι
εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς
κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅ οἱ ἔμελλε
φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης·
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
ὄρσο Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
τίπτέ με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ·
εἶμι μέν, οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται ὅττι κεν εἴπῃ·
ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
κυάνεον, τοῦ δ' οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος·
βῆ δ' ἰέναι· πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·
ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀϊχθήτην·
εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη·
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε
καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
ἤλυθες Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτι κηδομένη περ·

τοῦ δ' οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος: [illegible]

ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι: [illegible]

ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο: [illegible]

ἤλυθες Οὔλυμπόνδε: [illegible]

πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω τοῦ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυϊ καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
κλέψαι δ᾽ ὀτρύνουσιν ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην·
αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω·
αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων·
αἶψα μάλ᾽ ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱέϊ σῷ ἐπίτειλον·
σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεούς· ἐμὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι· ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ᾽ ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδ᾽ ἀπέλυσεν·
αἴ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ· ἀπό θ᾽ Ἕκτορα λύσῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω·
λύσασθαι φίλον υἱόν· ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
δῶρα δ᾽ Ἀχιλλῆϊ φερέμεν· τά κε θυμὸν ἰήνῃ·
ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
ἷξεν δ᾽ ἐς κλισίην οὗ υἱέος· ἔνθ᾽ ἄρα τόν γε
εὗρ᾽ ἁδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ᾽ ἀμφ᾽ αὐτὸν ἑταῖροι
ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
τοῖσι δ᾽ ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο·
ἣ δὲ μάλ᾽ ἄγχ᾽ αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ·
χειρί τέ μιν κατέρεξεν· ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε·
τέκνον ἐμόν· τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδεαι κραδίην· μεμνημένος· οὐδέ τι σίτου·

Ἀρίσταρχος προτιάπτω·

Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυϊ· ὅτι γρ(άφεται) Ἕκτορος νέκυϊ [illegible] ἀμάχου οἱ [illegible] νοεῖν: —

κλέψαι δ᾽ ὀτρύνεσκον· [illegible] ἢ προ[illegible] [illegible] οἱ πρῶτοι [illegible] καὶ [illegible]: —

αὐτὰρ ἐγὼ τόδε· ὅτι προτιάπτω Ἀρίσταρχος [illegible]: —

Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω: [illegible] προσάπτω· ἀναστρεπτέον [illegible] προσάπτω [illegible] τὸ ἀγ[illegible] ὑπάρχει [illegible] προσάπτω [illegible] Ἀρίσταρχος [illegible]:

βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο· ὅτι [illegible] Ὀλύμπου [illegible] οὐρανὸν αἰχθεῖσαν: —

ἐν ἄλλῳ [illegible] τόν γε

ἐσσυμένως ἐπένοντο: ὅτι ἅπαξ [illegible] τὸ ἄριστον ἐντύνοντο· ἄριστον δὲ τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα [illegible] οἱ ἥρωες:

οὐ Ἀρίσταρχος ἐν κλισίῃ

σὴν ἔδεαι κραδίην: ὑπ᾽ ἀχέων δαπανᾷ τὴν καρδίαν· πυθαγόρειον παραινεῖ καρδίαν μὴ ἐσθίειν ὥστε ἔχειν ἄλυπον καὶ ἀτάραχον διάγειν τὸν [illegible]: —

[illegible] (scholia, top margin)

— οὔτ' εὐνῆς· ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
— μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ· ἀλλά τοι ἤδη
— ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
σκύζεσθαί σοι φησὶ θεούς· ἓ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι· ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδ' ἀπέλυσας·
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον· νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τῇδ' εἴη· ὃς ἄποινα φέροι· καὶ νεκρὸν ἄγοιτο·
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
> ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει· μήτηρ τε καὶ υἱός·
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
> Ἶριν δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
> βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο·
> ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω·
λύσασθαι φίλον υἱόν· ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν· τά κε θυμὸν ἰήνῃ·
οἶον· μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ·
κῆρύξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος· ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον· ἠδὲ καὶ αὖτις
> νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ· τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσί· μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργεϊφόντην·
ὃς ἄξει εἷός κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ·

[illegible] (marginal scholia)

αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην ἀχιλῆος·
οὔτ' αὐτὸς κτενέει· ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός·
ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
ἷξεν δ' ἐς πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε·
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος·
τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο (κατεχεύατο) χερσὶν ἑῇσι·
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο
τῶν μιμνησκόμεναι· οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
στῆ δὲ παρὰ πρίαμον διὸς ἄγγελος· ἠδὲ προσηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
θάρσει δαρδανίδη πρίαμε φρεσί· μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω·
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
ὃς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει·
λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν ὀλύμπιος ἕκτορα δῖον·
δῶρα δ' ἀχιλλῆϊ φερέμεν· τά κε θυμὸν ἰήνῃ·
οἶον· μηδέ τις ἄλλος ἅμα τρώων ἴτω ἀνήρ·
κῆρυξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος· ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον· ἠδὲ καὶ αὖτις

ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ: ὁ περὶ σῶμα [illegible] ἐντυπάδι [illegible] διὰ τοῦ ἱματίου τοῦ σώματος τὸν τύπον φαίνεσθαι:

ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ: οὕτω φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλαίνῃ ἐντετυπωμένοις τοῖς ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα ὥστε μόνον τὸν τύπον φαίνεσθαι:—

κόπρος ἔην κεφαλῇ τε: [illegible] ὅσοι [illegible] [illegible] τοῦτο [illegible] κόπρον τὴν κοπρίαν:—

οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ: [illegible] ὄσσων προορᾶν καὶ [illegible] [illegible] ἀντὶ τοῦ αὐτῷ:—

ἐκ [illegible]

ὅς σεῦ ἄνευθεν ἐὼν ὅ: ἐνταῦθα [illegible] κακῶς [illegible]:—

νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ· τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται ἀργεϊφόντης·
ὅς σ' ἄξει, ἕως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ·
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει· ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός·
ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
αὐτὰρ ὅ γ' υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
ὁπλίσαι ἤνωγει· πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα·
κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
δαιμονίη· Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι·
αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει
κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας, ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ', ᾗς τὸ πάρος περ
ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις·
πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅ τοι πολέας τε καὶ ἐσθλούς

τὸ πλινθίον τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης τιθέμενον

ὑψόροφον

πολλὰ κεχάνδει· οὐ τὰ ἀριστ[illegible] κεχάνδη διὰ τοῦ η· ἀντὶ τοῦ κεχωρήκει [illegible] κεκλείσθη:-

ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους· τὸ ἔκλε' [illegible] ἤγουν τὸ πλῆρες εἶναι ἔκλεεο. οὐκ ἔστι δὲ ἀλλ' ἔκλεο [illegible] δηλονότι [illegible] ὀξεία [illegible] βαρεία ἢ [illegible] ὀξεῖαν [illegible] ἡ ὀξεία [illegible]· οὐ γὰρ χαρακτὴρ κοινός [illegible]· τὸ μέντοι [illegible] τοιαῦτα πρὸς τὸ [illegible] ἐν ἑτέροις εἴρηται:—

ἀριστεῖα [illegible]

ἀριστεῦ ἀνη[illegible]

υἱέας ἐξενάριζε· [illegible] εἰ γάρ σ' αἱρήσει [illegible] οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· [illegible] γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ· [illegible] τότ' ἄντιτα· [illegible]

υἱέας ἐξενάριζε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅ γε οὔ σ' ἐλεήσει.
οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
ἥμενοι ἐν μεγάροις· τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιὴ
γιγνομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
ἀργίποδας κύνας ἆσαι ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων
ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρῳάδων βαθυκόλπων
ἑσταότ'. οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλε. οὐδέ με πείσεις.
εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
ἢ οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην.
εἶμι. καὶ οὐχ ἅλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέῳγεν·
ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἐξέλε πέπλους.

τοῦ μὲν ἧπαρ [illegible] ἐπεὶ οὔ ἑ [illegible]

ἀλλὰ πρὸ Τρώων· [illegible] ἢ οἳ μάντιές εἰσι θυοσκόοι· [illegible] ψεῦδός κεν φαῖμεν· [illegible] νῦν δ' αὐτὸς γάρ· [illegible] εἰ δέ μοι αἶσα· [illegible]

ὁ ἀστὴρ

ἦ καὶ φωριαμῶν· [illegible] ἔνθεν [illegible] πέπλους· [illegible]

πέπλος· ὁ ἐν προσώπῳ τῆς γυναικός· ὅ ἐστι [illegible] καλύπτρα:
χιτών· ἀνδρῶον ἔνδυμα·
φᾶρος· ἱμάτιον ἀνδρῶον καὶ γυναικεῖον·
χλαῖνα· τὸ περίβλημα τῆς κλίνης:

τὰ περιβλήματα τῆς κλίνης

δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας.
τόσσα δὲ φάρεα λευκά· τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας·
ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὅ οἱ Θρῇκες πόρον ἄνδρες
ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
αἰθούσης ἀπέεργεν· ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες·
ἦ οὔνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον· ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κείνου τεθνειῶτος ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε
πρὶν ἀλαπαζομένην πόλιν κεραϊζομένην τε
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
ἦ καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον καὶ δῖον Ἀγαυόν·
ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὤφελετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

ὁ παρέκειτο ... κεῖ τάπης:

ἐξεσίην· δημοσίᾳ ... [illegible]

ὀνησιν ἐλθόντι

ἐξεσίην ἐλθόντι· Ἀρίσταρχος [illegible] τὴν δευτέραν συλλαβὴν [illegible] παρὰ τὸ ἵημι φησὶν ἀφίεμαι: [illegible] πρὸ γὰρ ἧκε πρὸς ἄλλοις γέροντας. [illegible] ἤ ἐστιν ἀφ' [illegible] ἐξεσίαν [illegible] ἐξεσίαν [illegible] ἐξεσίην [illegible] ἀξιοῖ [illegible] Ἀρίσταρχος [illegible] ὀνόματα [illegible] θεοπρόπιον θυσίαν· [illegible] προδόσσω· προδοσία [illegible] ἐξεσία:

ἦ οὔνεσθ' ὅτι μοι· οἷον [illegible] οὔνεσθε ἐκφαυλίζετε [illegible] ἀξιοῖ [illegible]:— ἦ οὔνεσθ' οὕτως Ἀρίσταρχος [illegible] ὀνόσασθε [illegible] καὶ ἐξεφαυλίσατε [illegible] [illegible] συλλυπησόμενοι [illegible] καὶ [illegible] Ἕκτορα ἀπολέσθαι:—
ἦ καὶ σκηπανίῳ δίεπ' [illegible] [illegible] οἷον διατάσσων [illegible] [illegible]:— τὸ δὲ ἔξω [illegible] ἄνω:— Δηΐφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον· [illegible] ὁ Ἱππόθοος [illegible] Ἱππόθοος δὲ [illegible] ὁ δῖος καὶ ὁ Ἀγαυός:—

Ἀρίσταρχος [illegible] ὀνόσασθε [illegible] βραχὺ [illegible] [illegible] σαφέστερον:

[illegible] Ἀλέξανδρος [illegible] ὑπὸ Φιλοκτήτου [illegible] Πρίαμος [illegible] κατηφόνες: [illegible]

+ Μήστορά τ' ἀντίθεον· ὅτι ἐκ τῆς ἀρχῆς· ἱππιοχάρμην τὸν Τρωΐλον οἱ νεώτεροι ἐφ' ἵππου διωκόμενον αὐτὸν ἐποίησαν· καὶ οἱ μὲν παῖδα αὐτὸν ὑποτίθενται, ὁ μὴν ποιητὴς διὰ τοῦ ἐπιθέτου τέλειον ἄνδρα ἐμφαίνει· οὐ γὰρ ἄλλος ἱππόμαχος λέγεται:—

ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
προΐηι ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔ τινά φημι λελεῖφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν
ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην
καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον
πύξινον ὀμφαλόεν εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός·
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ
πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον,
τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν.
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστης ἐπ' ἀπήνης
νήεον Ἕκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα·
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς

πύξινον ὀμφαλόεν: οὐκ ἦν παραζημωδότοι οὗτος ὁ στίχος οὗτος δὲ ἔρηκε κρίκος τὴν διὸν διάφορον καὶ οἱ ...

πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ὁ πρώτῃ· ἀντὶ τοῦ ἄκρα ... πρὸ τοῦ ῥυμοῦ:—

ἕστορι βάλλον· ... ἀπὸ τῆς ... πασσάλου ... τοῦ ζυγοῦ ...:—

ἕστορι βάλλον: τῷ πεπηγότι πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ καὶ τοῦ ζυγοῦ ... τὰ ζυγόδεσμα ἄφλέπη καὶ ὁ ... :—

ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες· ... ὁμοίως ... πρὸς ... :—

ἐντεσιεργούς· τοὺς ὑποζυγίους καὶ ... ἅμαξαν καὶ τὴν πείρινθα ... ἀπὸ ...:—

κῆρυξ καὶ πρίαμος: ὅτι εἰ μὴ προσέθηκε τὸν στίχον οἱ θέμενοι συνέχεον τὸ δυϊκὸν καὶ παρ' ὃ μέσοι [illegible] καὶ κρατεῖ ἐν μὲν [illegible] ἐπὶ τοῦ [illegible] πριαμίδου τετάχθαι τὸ μὲν ζευγνύσθην:—

αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῃ ἐπὶ φάτνῃ·
τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
κῆρυξ καὶ πρίαμος. πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντε·
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' ἑκάβη τετιηότι θυμῷ.
οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ. ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν. ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τῆ, σπεῖσον διῒ πατρί. καὶ εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι
ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας. ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης·
ἀλλ' εὔχεο σύ γ' ἔπειτα κελαινεφέϊ κρονίωνι
ἰδαίῳ. ὅς τε τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται.
αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν (τεὸν) ἄγγελον. ὅς τε οἱ αὐτῷ (ἢ κατεπ[illegible])
φίλτατος οἰωνῶν. καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον·
δεξιόν. ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς δαναῶν ταχυπώλων.
εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα ζεύς.
οὐκ ἂν ἐγώ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἐπ' ἀργείων ἰέναι. μάλα περ μεμαῶτα·
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πρίαμος θεοειδής·
ὦ γύναι. οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ (ἐντελλομένῃ) ἀπιθήσω.
ἐσθλὸν γὰρ διῒ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ·
ἦ ῥα. καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον (καθαρόν)· ἣ δὲ παρέστη
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.

αἴτει δ' οἰωνὸν ταχύν: τὸ ἑξῆς αἴτει δ' οἰωνὸν δεξιὸν τὸν δὲ ἅμα διαμείβου:— (ἐναλλ[illegible] ἐναντι[illegible])
ὅς τε οἱ αὐτῷ: ἐκλειπτικὸς ἀμφιγνοοῦσι [illegible] ἐστὶ [illegible] μεγάλη τις ἐστὶ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις αὐτοῖς ζῴοις:—
φίλτατος οἰωνῶν: ὅτι ζηνόδοτος γράφει καὶ οὗ ἐστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ καὶ ἀδιάφορος ὁ λόγος:— (χαίρων ἐν θυμῷ)
χέρνιβον ἀμφίπολος: ἀθετεῖ ἡ ὅτι παρὰ τὸ σιωπηθὲν αὐτῷ χέρνιβον τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ὕδωρ ὥσπερ ἡμεῖς τοῦτο δὲ αὐτὸς ὠνόμασε καθηγημένων τὰ δὲ κατὰ χεῖρα διδόμενον ὕδωρ χέρνιβα ἔνιοι δὲ [illegible] σημειοῦνται ὅσα ἀπαξ εἰ[illegible] ταῦθα εἰρημένα:—

νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
εὔχετ' ἔπειτα στάς, μέσῳ ἕρκεϊ. λεῖβε δὲ οἶνον.
οὐρανὸν εἰσανιδών. καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ ἴδηθεν μεδέων. κύδιστε. μέγιστε.
δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν. ἠδ' ἐλεεινόν·
πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον. ὅς τε σοὶ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν. καί εὑ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
δεξιόν. ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
τῷ πίσυνος. ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος. τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε τελειότατον πετεηνῶν
μόρφνον θηρητῆρ'. ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν·
ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐϋκλήϊς ἀραρυῖα.
τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἴσατο δέ σφι
δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
γήθησαν. καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
σπερχόμενος δ' ὁ γεραιὸς ἑοῦ ἐπεβήσετο δίφρου·
ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
πρόσθεν μὲν ἡμίονοι ἕλκον. τετράκυκλον ἀπήνην.
τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
ἵπποι. τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι. κέλευε
καρπαλίμως κατὰ ἄστυ. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι. ὡς εἰ θάνατόνδε κιόντα.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν. πεδίον δ' ἀφίκοντο.

ἐν ἄλλῳ ἐσῶ ἀγγελ[illegible]

ἡ μέγιστον·

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε· [illegible] μόρφνον· [illegible]

ἀνέρος ἀφνειοῖο· [illegible]

εὐκλήϊς ἀραρυῖα· [illegible]

ἔσαν πτερά· [illegible]

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος· [illegible]

+ παῖδες καὶ γαμβροί· πρὸς τὴν συναλοιφὴν ὁ· ἐν δύο στίχοις. τὸ γὰρ πλῆρες ἐστὶ ζῆνα ἐς πεδίον φανέντε:—
ν ἐς πεδίον προφανέντε· οὗτος τὴν συναλοιφὴν διεῖλεν ἀεὶ τὰς χ[...] ἐν ἀρχῇ τοῦ στίχου τὸν θεόν:—

οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι ποτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
παῖδες καὶ γαμβροί· τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆ
ν' ἐς πεδίον προφανέντε. ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
(φίλον γενέσθαι ἑταῖρον)
ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι· καί τ' ἔκλυες ᾧ κ' ἐθέλῃσθα·
βάσκ' ἴθι· καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
ὣς ἄγαγ'. ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
τῶν ἄλλων Δαναῶν. πρὶν Πηλεΐωνα δ' ἱκέσθαι·
ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεϊφόντης·
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
(οἳ αὐτὸν ἔφερον)
ἀμβρόσια χρύσεια. τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν.
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
εἵλετο δὲ ῥάβδον. τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
ὧν ἐθέλει. τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεϊφόντης·
αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
βῆ δ' ἰέναι κούρῳ αἰσυμνητῆρι ἐοικὼς
πρῶτον ὑπηνήτῃ· τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη·
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλασσαν.
στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους. ὄφρα πίοιεν
ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν· ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο. φώνησέν τε·
φράζεο Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται·

ἐπὶ τῆς χώρας καταβάντε

ὁ δ' ἀλλ' ... παραμένει ...

οὐ Ἀρίσταρχος ... ἀτοῦ ... καὶ ... ἦν ἐθέλῃ

ἐν ... ἐς Τροίην

Ἀρίσταρχος αἰσυμνητῆρι τοῦ βασιλικοῦ

+ τῶν ἄλλων Δαναῶν· ὁ· οὗτος ἀρ[...] πληθύοντα δὲ εἰς πλῆθος ἀντὶ τοῦ προσπλῆθος:—
ἀμβρόσια χρύσεια: ὁ· ἐν τῷ ὀρθῶς κεῖνται καὶ ἐπὶ τοῦ Πριάμου [...] μόνου [...]:—
εἵλετο δὲ ῥάβδον: τὴν ῥάβδον [...] πρὸς τὴν [...] ὅτι [...] καὶ τὸ [...] πρὸς [...] θέλγει [...] ἀνδρῶν [...] οὗτος [...] καὶ ἡ ῥάβδος διὸ τὸ [...]:—
πρῶτον ὑπηνήτῃ: μέχρι ἡλικίας ἀνδρὸς [...] παιδὸς [...] ἥβη [...] γενναιότερον [...]:— περὶ τοὺς τοιούτους [...] καὶ ὁ [...] ἔρως· καὶ [...] τὸ [...] πάππος [...] ὑπήνη [...] πρὸς τὸ ὑπηνήτῃ [...]:—
αἰσυμνητῆρι ἐοικώς: οὗτος [...] καὶ [...] παῖδες [...]:—

ἄνδρ' ὁρόω· τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω.
ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο· δείδιε δ' αἰνῶς·
ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
χεῖρα γέροντος ἑλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
πῇ πάτερ ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι·
οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνείοντας ἀχαιούς,
οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασι·
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη.
οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
γρ. κακόν ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων πρίαμος θεοειδής·
οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις·
γρ. ἀλλ' ἔτι τις ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα.
ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι.
αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός.
πέπνυσαί τε νόῳ· μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.

τόσσα δ' ὀνείατ' ἄγοντα: ὅτι οὐ πάντως χρήματα τὰ ὀνείατα ὡς οἱ γλωσσογράφοι· ἀλλὰ πάντα τὰ ὄνησιν περιποιοῦντα ὥσπερ τὰ δῶρα. καὶ ὅτι φόρτα εἴρηκε οὐ φέροντα· οὐ γὰρ αὐτὸς ἐβάσταζεν:— ῥητορική

εἰ δὲ κ(αὶ) ἡ αἰτιατικὴ λέγεται ἀντὶ παρέλκει:—

αἴσιον οἷος δὴ σὺ δέμας: οἱ γὰρ εὔμορφοι βασιλικοί τε καὶ θεῶν ἐνομίζοντο παῖδες:—

οὐ δὴ ἄλλα τοῦτο οὕτω πῃ ἔνεστι ἀλλ' οὕτω δή:

μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων: ἢ ἐκ μακάρων εἶ ἐκγόνων ὁ θεὸς στοχάζεται:— ἀλλ' ἔτι τις

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον.
ἠὲ πῇ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ.
ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
δειδιότες. τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλε.
σὸς παῖς. οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπιδεύετ' Ἀχαιῶν.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε. τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.
ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον, ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες·
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης:
πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ. καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον.
τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα. καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσας
Ἀργείους. κτείνεσκε δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
εἴα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι·
τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων. μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι. πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ·
ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί. γέρων δὲ δὴ ὡς σύ περ ὧδε·
ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν· ἐγὼ δέ οἱ ἕβδομός εἰμι·
τῶν μέτα παλλόμενος. κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι.
νῦν δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν. ἠῶθεν γὰρ
θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες ἀχαιοί·
ἀσχαλόωσι γὰρ οἵδε καθήμενοι. οὐδὲ δύνανται
ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες ἀχαιῶν.

ἠὲ πῇ ἐκπέμπεις· [illegible] ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τὴν πεῦσιν γίνεσθαι ἄρα ἐκπέμπεις :~

ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον: εἰ μὲν θαυμαστικῶς λέγοι τοῦτο ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. εἰ δὲ μὴ τοῖς ἄνω συνάπτομεν :~

τὸ θηλυκὸν τῇ ἴλιον

ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες· [illegible] τὴν ἀρχὴν [illegible] τὸ μέντοι προσωπικὸν πρότερον [illegible] [illegible] ἔνιοι [illegible] καὶ δῆλον [illegible] τὸ πρόσωπον τὸ ῥῆμα. τὸ μέντοι [illegible] προσωπικὸν [illegible] τὸ μὴ [illegible] ἔνιοι :

ὁ ἀνέθεν ὤμεθα :-

τῶν μέτα παλλόμενος· τῶν μετὰ ἀναστρέφουσι τὴν πρόθεσιν [illegible] μετ' αὐτῶν

ἓξ υἱέ[illegible]

τῶν μετά

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον·
εἰ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
ἧσι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς·
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεϊφόντης·
ὦ γέρον· οὔ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί·
ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῒ
αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
κειμένῳ· οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται· οὐδέ μιν εὐλαὶ
ἔσθουσ' αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·
ἦ μέν μιν περὶ σῆμα, ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
ἕλκει ἀκηδέστως ἠὼς ὅτε δῖα φανήῃ·
οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθών·
οἷον ἐερσήεις κεῖται· περὶ δ' αἷμα νένιπται·
οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν·
ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν·
ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος
καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι·
ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὔ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε
λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·
τώ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ·
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·

αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σύν γε θεοῖσιν
ὄφρα κεν ἐς κλισίην πηληϊάδεω ἀφίκωμαι·
τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης
πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ νεωτέρου. οὐδέ με πείσεις
ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ ἀχιλῆος δέχεσθαι
τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι·
συλεύειν μή τί μοι κακὸν μετόπισθε γένηται
σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν ἄργος ἱκοίμην·
ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο
ἦ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους
καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσὶν
ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ·
ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο
οἳ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο
τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργειφόντης
πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας
ἐς δ' ἄγαγε πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης·
ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην πηληϊάδεω ἀφίκοντο
ὑψηλὴν τὴν μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες
ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
σταυροῖσιν πυκινοῖσι θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
εἰλάτινος· τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον ἀχαιοὶ

τρεῖς, δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῗδα θυράων
τῶν ἄλλων· ἀχιλεὺς δ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
δή ῥα τόθ' ἑρμείας ἐριούνιος ὦιξε γέροντι
ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ πηλείωνι·
ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
ὦ γέρον ἤτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα·
ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσε.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι οὐδ' ἀχιλῆος
ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη·
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα πηλείωνος
καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
λίσσεο καὶ τέκεος ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον
ἑρμείας· πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου·
τῇ ῥ' ἀχιλεὺς ἵζεσκε διῒ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ' οἴω
ἥρως αὐτομέδων τε καὶ ἄλκιμος ὄζος ἄρηος
ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς·
ἔσθων καὶ πίνων ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν πρίαμος μέγας ἄγχι δ' ἄρα στὰς
χερσὶν ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
δεινὰς ἀνδροφόνους αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ· ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ·
φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον
ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ· θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας.
ὣς ἀχιλλεὺς θάμβησεν ἰδὼν πρίαμον θεοειδέα·
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι· ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο·
τὸν καὶ λισσόμενος πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
μνῆσαι πατρὸς σεῖο θεοῖς ἐπιείκελ' ἀχιλλεῦ·
τηλίκου. ὥς περ ἐγὼν ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ·
καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ' οὐδέ τίς ἐστιν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων
χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ τροίηθεν ἰόντα·
αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
τροίῃ ἐν εὐρείῃ· τῶν δ' οὔ τινα φημὶ λελεῖφθαι·
πεντήκοντά μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον υἷες ἀχαιῶν
ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν·
τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες·
τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὃς δέ μοι οἶος ἔην· εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
τὸν σὺ πρῴην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης
ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας ἀχαιῶν
λυσόμενος παρὰ σεῖο· φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα·
ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς ἀχιλλεῦ· αὐτόν τ' ἐλέησον
μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ·

ἔτλην δ' οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι·
ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα·
τὼ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
κλαῖ' ἁδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς·
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει·
αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων·
αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
οἰκτείρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἆ δείλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν·
πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος
ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
υἱέας ἐξενάριξα· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ·
ἀλλ' ἄγε δή, κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·
οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο·
ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
ζώειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί·
δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
δώρων οἷα δίδωσι· κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
ᾧ μέν κ' ἀμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος.

οὐ γάρ τις ἐκ(?) ἀνήρεα(?)

οὐ γάρ τις πρῆξις· ἀνυσιμὸν(?) ...

Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχή· ὅτι καταχρηστικῶς τὰς οἰκήσεις οὕτως εἶπεν. Ζηνόδοτος δὲ στοναχὴ διὰ τοῦ ε γράφει ἐκπίπτει(?) τὰ διὰ τοῦ ε ῥήματα ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἢ τὸ ὁ λόγος· μυθόομαι(?) ... οὕτως ἀθετάζει(?) τὸ ... :—

καί οἱ ἀπὸ πραπίδων· ἀθετεῖ ... γὰρ καὶ διὰ τοῦ αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο καὶ ... οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πάντα τὰ μέλη ... μόνον τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας:—

ἀλλ' ἄγε δή· ὅτι τὸ ἀπρονόητον(?) ... ἐξ αὐτοῦ τοῦ δὲ ... καὶ ὅτι τὸ ἔμπης ἀντὶ τοῦ ὁμῶς ... ἀντὶ τοῦ ... ἀντὶ τοῦ ὁμοίως· ἔμπης ὁμοίως ... :—

Δοιοὶ γάρ τε πίθοι· ὅτι ἐντεῦθεν Ἡσίοδος τὸ περὶ τοῦ πίθου μύθευμα. καὶ ὅτι δύο τὸ ... πίθους ... τὸν μὲν τῶν ἀγαθῶν, τὸν δὲ τῶν κακῶν ... Πρίαμος ... Ἀχιλλέως ... ἀγαθὸν ... θεοὶ ... ἑάων ... θεῶν ... ἀγαθῶν· ζητεῖται ...

ἀπὸ τοῦ ἑτέρου ... ὁ ποιητὴς φησὶν ... τὰ κακὰ τοῖς ... καὶ αὐτὸς φησὶν ... Ἀχιλλεὺς ... Ζεὺς ... τὸ ζήτημα προσώποις:— Δώρων οἷα δίδωσι· ὅτι τὸ ἑάων ἀντὶ τοῦ ἀγαθῶν· καὶ ... Ζηνόδοτος γράφει ... καὶ ὅτι τὸ ἕτερος ἐπὶ δύο ... δύο πίθοι ... κακῶν καὶ ... ἀγαθῶν ... Πίνδαρος ... δύο ... ἀθάνατοι ... ἀγαθῶν ... ἕτερος δὲ ἑάων ... ἕτερος ἀγαθῶν:—

ἐπεκλώσαντο· εἱμαρμένον ... ἐπεμοίρησαν ... μοίρας εἴρηται ... τρεῖς ... παραδιδόντες μοίρας· Κλωθὼ, Λάχεσις, Ἄτροπος:—

+ ὄλβῳ τε πλούτῳ τε: ὁ μὲν ὄλβος ἀνῆκται τῇ φρονήσει εἴη καὶ ἀρχῶν ὁ ἀπόλεκτος· οἱ δὲ τὴν τῶν ἀγρῶν κτῆσιν παρατάσσομαι:—

τέκεν παναώριον: οἱ μὲν ἐκδέχονται ἵνα ἐκδέξωνται τὸν καταπάντων ἄωρον· οἱ δὲ ἐπίλοιπον ἐκδεχόμενοι τὸν εἰς πάντα πεφροντισμένον· ἀμφότερον δὲ τὸ πρότερον· τοῦτο γὰρ θέλει σημαίνειν:—

βούβρωστις· κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. ἔνιοι δὲ καὶ [illegible] τὸν οἶκτρον ἐξεδέξαντο:—

ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.
ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε
καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι·
καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν.
ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὔτι
παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
καὶ Φρυγίη καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
μή πω μ' ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα

ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος. ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρος, κεῖνος καὶ ἐκαλεῖτο [illegible] αὐτῆς:—

ὅσσον Λέσβος ἄνω: ἤ· τὸ ἄνω ἀντὶ τοῦ ἀνά· καὶ πρὸς τὸ ἐντὸς ἐέργει [illegible] καὶ πειραίας εἰς [illegible] Πριάμου ἀρχὴν [illegible] Φρυγίαι [illegible] ἐλλησπόντου:—

[illegible]

καὶ Φρυγίη καθύπερθε· ἤ· ἔσω καθ' ὃ μέρη ἡ Φρυγία· οἱ γὰρ νεώτεροι συγχέουσι:—

[illegible]

οὐδέ μιν ἀνστήσεις· ἤ· οὐ μὴ ἀναστήσεις αὐτὸν ἀλλὰ μᾶλλον πρότερον κακὸν πάθῃς [illegible] ἀναστήσας αὐτόν. τοιοῦτον [illegible] πρὶν [illegible] ἐγείρας ἐστήσειν:—

πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθα· πρὶν ἢ ἄλλο γένηταί σοι κακόν· οἷον πολλὰ μὲν κακὰ πάθῃς, ἀναστῆσαι δὲ αὐτὸν οὐδαμῶς· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον:—

+ πολλὰ τά τοι φέρομεν: ἀθετοῦνται ὅτι ἀνάρμοστοι τῷ προσώπῳ αἱ ἀραὶ καὶ ἔστι τὸ φορτικὸν ὑπόκρισις:—

ἐπεί με πρῶτον ἔασας: [illegible] Δίδυμος τὸ ἔασας ἐν πρώτῃ διορθωτικῇ ὁμοίως καὶ ἑρμηνευτικῶς [illegible] λαμβάνομεν [illegible] ἐν ἄλλοις γράφεται ἐπεί με πρῶτον ἔλεησας· Ἀρίσταρχος δὲ οὐ [illegible] ἀποφαίνεται [illegible] τοὺς στίχους [illegible] καὶ τὸ [illegible] τρόπον καὶ συμφωνῇ [illegible] τὴν φράσιν [illegible] φθεγγομένου ἔτι καὶ λαλοῦντος τοῦ Πριάμου τὸν Ἀχιλλέα ἀνθυπαντῆσαι ὑπὸ ὀργῆς κεκινημένης [illegible] διαλέξιν. ἀλλὰ τάχιστα λῦσον ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα πολλὰ τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο καὶ ἔλθοις σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν ἐπεί με πρῶτον ἔασας· τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν· μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον· τὸ δὲ [illegible] τοῦ λόγου [illegible] ἔασας ὁμολογοῦσι εἰκῇ:—

ἐπεί με πρῶτον ἔασας. ἀντὶ τοῦ [illegible] [illegible] ὅπερ [illegible] ἐπεί με πρῶτον ἔλεησας [illegible] ἀγνῶς [illegible]:—

λῦσον. ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
— πολλά, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
— σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας.
, αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
καὶ δέ σε γιγνώσκω Πρίαμε φρεσίν, οὐδέ με λήθεις
ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κε τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν
> ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
τῶ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς.
μή σε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἆλτο θύραζε.
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο
> ἥρως Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος· οὕς ῥα μάλιστα
τῖ' Ἀχιλεὺς ἑτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα·
οἳ τόθ' ὑποζυγίων λύον ἵππους ἡμιόνους τε.
< ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος.
κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
ᾕρεον Ἕκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.

ἔξω τοῦ ἡ διπλῆ [illegible] ὅτι [illegible] φυλακὰς:—

ἐς στρατὸν οὐδὲ γὰρ ἄν, ὅτι φυλάκους τούτους [illegible] ἀριστάρχου [illegible] ὀχῆα πρόσφατον [illegible] χαλκοῖ:— οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους Ἀρίσταρχος κατοξείαν τάσιν [illegible] φρουρούς [illegible] ὁ λόγος [illegible] λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς [illegible] φάρμακος· ἀράκος [illegible]:— ρϟγ

μή σε γέρον οὐδ' αὐτόν· [illegible] καὶ [illegible] ἀντωνυμία [illegible]:—

ἥρως Αὐτομέδων τε: [illegible]:—

ᾕρεον Ἕκτορέης· [illegible]:—

κὰδ δὲ λίπον δύο φάρε' ἐΰννητόν τε χιτῶνα.
ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίη οἶκον δὲ φέρεσθαι·
δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλεῖψαι
νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ πρίαμος ἴδοι υἱόν.
μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
παῖδα ἰδών, ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ.
καί ἑ κατακτείνειε, διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ.
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα·
αὐτὸς τόν γ' ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας·
σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα· φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
μή μοι πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴ κε πύθηαι
εἰν ἀΐδος περ ἐὼν, ὅτι ἕκτορα δῖον ἔλυσα
— πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
— σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσ' ἐπέοικε.
ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος ἀχιλλεύς·
ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη.
τοίχου τοῦ ἑτέρου· ποτὶ δὲ πρίαμον φάτο μῦθον·
υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται γέρον ὡς ἐκέλευες·
κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
καὶ γάρ τ' ἠΰκομος νιόβη ἐμνήσατο σίτου.
τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο.
ἓξ μὲν θυγατέρες· ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες·

χόλον οὐκ ἐρύσαιτο· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν ἐπίσχοι· οὐ κατερύκοι ἀμήχανον δὲ χόλον:

— πατρὶ φίλῳ ἐπεὶ οὔ μοι· ἀθετοῦνται ὅτι οὐκ ἔοικεν ἀχιλλέα ἐπὶ κέρδει ἀλλ' ἀπομεμψιμοιρεῖν· τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ διὸς ἠναγκάσθη· ἔτι οὐ καὶ τὴν ὑπὲρ πατρόκλου τιμὴν δῶρα ἠλλάξατο:—

καὶ γάρ τ' ἠΰκομος νιόβη· νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν ταντάλου, γυνὴ δὲ ἀμφίονος, γαμηθεῖσα δὲ τῷ ἀμφίονι παίδων ἔσχεν δώδεκα. ἐπαρθεῖσα δὲ τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ, ὠνείδιζε τῇ λητοῖ ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν. καὶ ὅτι εὐτεκνοτέρα αὐτῆς ἐστιν. ἀγανακτήσασα δὲ ἡ θεὸς ἔπεμψεν τοῖς παισὶν αὐτῆς. ὁ μὲν ἀπόλλων μὲν τοὺς ἄρρενας ἀγρεύοντας ἐν κιθαιρῶνι. ἄρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐν οἴκῳ οὔσας. θρηνοῦσα δὲ τὴν νιόβην τὸ τῆς τύχης ... ζεὺς ... ἐποίησεν ... λίθον ... καὶ μέχρι νῦν ἐν σιπύλῳ τῆς φρυγίας ὁρᾶται παρὰ τὰς πηγὰς δακρύων προϊεμένη. ἡ δὲ ... φορεῖ:— ἓξ μὲν θυγατέρες. οἱ νεώτεροι διαφόρως ... τὸν ἀριθμὸν τῶν νιόβης παίδων. οἱ μὲν ... δεκατέσσαρας· οἱ δὲ εἴκοσι τοὺς νιοβίδας λέγουσιν:—

τοὺς μὲν Ἀπόλλ(ων) πέφν(εν): ὁ πρῶτος δ' ἄπερ πρότερ' ἀπήντησεν:-
λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων· ἀντὶ τοῦ μεθ' ἧν(?) ... τάς τ' αὐτὰς καὶ ἀσυμπαθεῖς ἐποίησε πρὸς τὸ μὴ θάψαι:-

τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
χωόμενος Νιόβῃ· τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῄῳ·
φῆ δοιὼ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
τὼ δ' ἄρα καὶ δοιώ περ ἐόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
οἳ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ· οὐδέ τις ἦεν
κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες·
ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν
ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο·
ἔνθα λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δῖε γεραιὲ
σίτου· ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
ἦ καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
σφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον·
μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν·
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
οἳ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
ἤτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα

ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατο· πρὸς τὴν διαφωνίαν τῶν νεωτέρων. φασὶ γὰρ καὶ αὐτὴν ἀπολιθωθῆναι. ὁ μὴν δὲ οὔ:-

νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν· ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες. οὐ κατακολουθεῖ τὸ ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ'. εἰ γὰρ ἀπελιθώθη, πῶς σιτία προσηνέγκατο; καὶ ἡ παραμυθία γελοία ... καὶ Νιόβη ... ἀπολιθωθῆ· ἀσιγῆ(?) ... χαρακτῆρι καὶ μᾶλλον τὸ ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο καὶ τρὶς κατὰ τὸν νεώτερον, ὅ τε καὶ λίθος γενομένη θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει. προηθετοῦνται ... ἀεὶ ...:-

τὸ ἐκ πρὸς τὸ θεῶν· τὰ ἐκ θεῶν κήδεα πέσσει

αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο:- αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ, ὃς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ἄχη λύειν. ἢ ὅτι Ἀχελῷος κοινῶς καλεῖται πᾶν ὕδωρ. ἢ διὰ τοῦ η Ἀχελήϊον· Ἀχελήσιος γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ἐν ᾗ ... :-

ὤπτησάν τε περιφραδέως· σημειοῦνταί τινες ὅτι Ἡσίοδος ἐποίησεν· ὤπτησαν μὲν πρῶτα περιφραδέως δ' ἐρύσαντο· οὐδεὶς δὲ περιφραδέως ἐξ ... κρέα ἁμαρτάνων ... :-
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος: ὅτι καταχρῆται τοῖς στίχοις· ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἤδη κεκόρεστο, ἀλλὰ γὰρ νέον δ' ἀπεληλύθει ἐδωδῆς:-

ὅσσος ἔην οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής.
λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφές· ὄφρα καὶ ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ παυσώμεθα κοιμηθέντες.
οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν.
ἐξ οὗ σῇς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
ἀλλ' αἰεὶ στενάχω· καὶ κήδεα μυρία πέσσω.
αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον·
νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην· καὶ αἴθοπα οἶνον
λαυκανίης καθέηκα. πάρος γε μὲν οὔ τι πεπάσμην.
ἦ ῥ'· Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι. καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν. στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας.
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας. καθύπερθεν ἕσασθαι.
αἳ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε· μή τις Ἀχαιῶν
ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος· οἵ τέ μοι αἰεὶ
βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι ἣ θέμις ἐστί·
τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·

ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα· ἀρίσταρχος παυσώμεθα· ἅμα παυσώμεθα δηλοῖ· οὐ γὰρ ὁ κὲρ τὸ ταρπώμεθα· ἡ δ' ἄλλ[illegible] [illegible] καὶ ἡ [illegible] [illegible] μεμνημένη [illegible] κίνησιν·

οὕτως Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἀναπαυσώμεθα· ἀπρεπὲς γὰρ τὸ λέγειν τὸν Πρίαμον ταρπώμεθα:

οὕτως Ἀρίσταρχος· [illegible] [illegible]κῶς:

καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται·
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον
ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
ὧδέ κέ μοι ῥέζων Ἀχιλεῦ κεχαρισμένα θείης.
οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἀξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινῦτό τε λαός,
ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴ περ ἀνάγκη.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἔσται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ' ὡς σὺ κελεύεις·
σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερήν, μή πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
κῆρυξ καὶ Πρίαμος πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης ἐϋπήκτου·
τῷ δ' ἄρα Βρισηῒς παρελέξατο καλλιπάρηος.
ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν

ποσῆμαρ μέμονας· ἐξ ὧν περισπωμένου
ὅσον ὁ προτερος ... ἐν τοῖς αὐτήμαρ καὶ
ἐννῆμαρ ἐξῆμαρ προφέρηται δὲ καὶ ἀλιπε
εἰ τῆς λέξεως. ἀλλὰ καὶ ἐξ ... ἐν ταῖς
προτάσεσι παρ' αἰτητέον οἷον τοῖς καταδη
λοῦσι ἀριθμὸν ... ἐν ἑτέροις
ὁ Ἡρωδιανὸς φησί· πόσα μέρη ἐστὶ τὸ ποσ
σῆμαρ· ἐν γὰρ οὐ δύναται εἶναι διότι οὐ
δ' ἔστιν ἐπιρρηματικὸν μέρος λόγου προτασ
σόμενον ἐν συνθέσει ἐξ εἰρημένου τοῦ ποδαπ
ἐπάγεται γὰρ τὸ ποῖος τῷ δαπέδω.
διὸ δεῖ παρὰ νοῦν δύναται εἶναι. φρικ
γὰρ ἂν πόσα ἡμέρα ἄπορ ... τοιμω
αὐτῷ καὶ ... εἶναι μέρος
λόγου ὁμοίως τῷ ἐννῆμαρ:—
τῇ δεκάτῃ δέ κε· μετὰ τὸ τὴν
μνήμην ... καὶ μετὰ τὴν ταφὴν
τὸν δ' ἐπεί ... :—
δαινῦτό τε λαός· προπεπεισμένον
ὡς καὶ φιλόξενοι δὲ καὶ ἵνα ...
... δαινύατο ... ἀμφὶ ...
... ὡς ... νέκυος ...
καὶ τὸ δαινύατο δαινῦτο ...
... δήϊα ... οὐ δεῖ δὲ ...
... τὸ δαινῦτο
καὶ τὸ λαὸς ἐπὶ κ' τοῖς γὰρ σημαινομένοις
ἡ σύνταξις ἐγένετο ὁμοίως τῷ φερ
μένοι πᾶς δῆμος ...
... ἐν τοῖς ...
αὐτὸ ... κτικὸν ... ἀκολουθοῦσι
κειμένων:—
ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἐδεξιώσατο τὸν γέροντα ἐξ ...
πρὸς Ἀχιλλέως χωρὶς τῶν βασιλέων
... τοῦ Πριάμου ...
ὑπισχνεῖται· ... ὅτι Ἀχι
... τῶν πολεμίων ... ἐπέτρεψε
πάντα καὶ αὐτὸς εἶχε ...
σίαν ... τοῦ πολέμου ἀνοχῆς
... [illegible]:—
τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν·
φιλοπενθὴς γὰρ ... ἅμα
τῇ προφάσει τῆς ... πρὸς
πολιορκίαν ... [illegible]:—

ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακὸν, οἷον ἔθ' εὕδεις
ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·
καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
παῖδες, τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ' Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη·
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε·
ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
οἱ δ' ἐς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος
ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
κώκυσεν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
ὄψεσθε Τρῶες καὶ Τρῳάδες Ἕκτορ' ἰόντες,
εἴ ποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι

ἀστυβοώτην· ἐστὶ θετικῶς τὸν κήρυκα ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄστει ἀσφαλῶς βοᾶν:—

ἀριστερ' οἱ τέωτι

χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
ὣς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ.
οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι·
πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη. καὶ πότνια μήτηρ.
τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν ἐΰτροχον ἀΐξασαι·
ἁπτόμεναι κεφαλῆς. κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος·
καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων.
εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν. αὐτὰρ ἔπειτα
ἄσεσθε κλαυθμοῖο. ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε. γρ. πόλινδε
ὣς ἔφαθ'. οἳ δὲ διέστησαν. καὶ εἶξαν ἀπήνῃ·
οἳ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα. τὸν μὲν ἔπειτα
τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν· παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺς — παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδούς· ἀοιδοὺς μὲν τοὺς θρηνῳδοὺς εἶπεν· ἦσαν γὰρ οὗτοι καὶ τότε καὶ ἐπὶ Μήδων:—
θρήνων ἐξάρχους· οἵ τε στονόεσσαν ἀοιδήν·
ἐν ἄλλῳ οἳ δ' ἀνεθρήνεον: οἳ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον. ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες·
ἐν ἄλλῳ τοῖσιν τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο·
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
ἆνερ. ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο. κὰδ δέ με χήρην — Ζηνόδοτος νέον ὤλεο:
λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως — ἐν ἄλλῳ· παῖς δ' ἔτι:-
ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι· οὐδέ μιν οἴω
ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος. ὅς τέ μιν αὐτὴν
ῥύσκευ. ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα

ἤ τις ἀχαιῶν ῥίψει χειρὸς ἑλών: ὅτι ἐν τοῖς [illegible] κινηθεὶς τοῖς μεθ' ὅμηρον ποιηταῖς εἰρημένον κατὰ τὴν τύχην ὑπὸ τοῦ [illegible] [illegible] τὸν ἀστυάνακτα:-

οἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
ἕψεαι· ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις ἀχαιῶν
ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου λυγρὸν ὄλεθρον
χωόμενος. ᾧ δή που ἀδελφεὸν ἔκτανεν ἕκτωρ.
ἢ πατέρ' ἠὲ καὶ υἱόν. ἐπεὶ μάλα πολλοὶ ἀχαιῶν
ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
τῶ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας
ἕκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά·
οὐ γάρ μοι θνῄσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας.
οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος. οὗ τέ κεν αἰεὶ
μεμνῄμην νύκτάς τε καὶ ἤματα δάκρυ χέουσα·
ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῇσιν δ' αὖθ' ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο.
ἕκτορ. ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων.
ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν. φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
οἳ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς. πόδας ὠκὺς ἀχιλλεὺς
πέρνασχ' ὅν τιν' ἕλεσκε. πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
ἐς σάμον. ἔς τ' ἴμβρον. καὶ λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν.
σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ.
πολλὰ ῥυστάζεσκεν. ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο

ἀμιχθαλόεσσαν: ἤτοι ἀπρόσμικτον [illegible] οὐ μίγνυνται ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης καθ' ὃ [illegible] ἀτμίν· ἢ διὰ τὸ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀμαθίαν(?) ὁμιχλώδη ἀπέδοσαν:-

πατρόκλου. τὸν ἔθηκεν. ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς·
νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
κεῖσαι. τῷ ἴκελος. ὅν τ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
ὣς ἔφατο κλαίουσα. γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
τῇσι δ' ἔπειθ' ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο.
ἕκτορ. ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων.
ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν ἀλέξανδρος θεοειδής.
ὅς μ' ἄγαγε τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐεικοστὸν ἔτος ἐστὶν
ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης.
ἀλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος. οὐδ' ἀσύφηλον·
ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
δαέρων. ἢ γαλόων. ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων.
ἢ ἑκυρή. ἑκυρὸς δὲ πατὴρ ὣς ἤπιος αἰεί.
ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες.
σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι·
τῶ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ τροίῃ εὐρείῃ
ἤπιος. οὐδὲ φίλος. πάντες δέ με πεφρίκασι·
ὣς ἔφατο κλαίουσ'. ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων·
λαοῖσιν δ' ὁ γέρων πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·
ἄξετε νῦν τρῶες ξύλα ἄστυδε. μηδέ τι θυμῷ
δείσητ' ἀργείων πυκινὸν λόχον. ἦ γὰρ ἀχιλλεὺς
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν·

ἐπ... ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε

ὅν τ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων· ἀντὶ τοῦ ὃν συμβαίνει αἰφνιδίως ἐξαποθανόντα[illegible]· ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστόν· [illegible] οὐ γὰρ εἰκοστὸν ἔτος δύναται εἶναι ἐξ οὗ ἀπὸ ἰλίου ἦλθεν ἑλένη εἴ γε δέκα ἔτη μέχρι τοῦ θανάτου πατρόκλου ἡ ὁμολογία [illegible] ... [illegible]

ὤφελλον ὀλέσθαι

ἐνίσσοι

νῦν δ' ἑλόντα

στένε

μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
ὣς ἔφατ'· οἳ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἤγρετο λαός.
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἕταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθε
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι·
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ ἥατο πάντῃ,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

ἰλιάδος ω +

ἐν ἄλλ(οις) ῥοδοδάκτυλος ἠώς:

ἐν ἄλλ(οις) ἀχνύμενοι κῆρ:

ὀστέα λευκά: τὴν ὀστέα προπαροξύνει ὁ Ἀσκαλωνίτης· ἀμφὶ δὲ παροξύνει.

καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα: ἰδίως μὲν ὁ ... τὴν σορὸν λάρνακα ἀπέδωκε

† Ἀδριανοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Ἕκτορος τάφον·

Ἕκτορ Ἀρήϊον αἷμα· κατὰ χθονὸς εἴ ποι ἀκούεις·
χαῖρε, καὶ ἄμπνευσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος·
Ἴλιον οἰκεῖται κλεινὴ πόλις· ἄνδρας ἔχουσα
σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους· ἀλλ' ἔτ' ἀρηϊφίλους·
Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο· παρίστασο, καὶ λέγ' Ἀχιλλεῖ
Θεσσαλίην κεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' Αἰνεάδαις·

EPIC
POEM
.ORG
DIGITAL CLASSICS